

Դանիել Վարուժան

Ողորմություն

Սովամահ ժողովուրդին

– “Սովէ. հա՛ց, հա՛ց...” –

Ո՞վ կ'հեծե

Շենին վրրա խրրճիթիս ո՞վ կը հեծե:

Մերրս մարած է օճախիս բոցին հետ.

Մեջս է մոխիր, շուրջրս մոխիր. օ՛հ, ի՛նչ շահ

Մոխիրներու վրրա արցունք սերմանել:

Բան մը շունին, բա՛ն մը. այսօր իմ վերջին

Լումայով թոյն գրնեցի,

Ներսը թոյնս իմ կը շաղվեմ:

Վա՛ղը եկուր գերեզմնոց, ո՞վ Անոթի,

Բութին մեջե, կանուխ, երբոր գյուղին շուրջ

Գայլերը դեռ կը հածին,

Վա՛ղը եկուր... պիտի ես

Շիրմիս մեջեն, իբրև հաց

Քերթողի սիրտս այդ մախաղիդ մեջ ձրգեմ.

Քերթողի սիրտս արյունդ, արյունն որբերուդ

Պիտի ըլլա ո՛րքան որ Վիշտըդ ապրի...

Վաղը եկուր գերեզմնոց, ո՞վ Անոթի: